

som man i Forhandlingerne med Amtmand Andersen var kommet til Enighed om, eller for de 96 Ø., som fremgik som Resultat af Forhandlingerne mellem Arbejdsdirektoratet og de Arbejderledere, som forleden var i København i den Anledning, men at der skal betales 1 Kr.; det er dog stillet i Udsigt, at et ligefremt Forbud mod at tage Arbejde til 96 Ø. ikke vil blive udstedt. Men skal dette ikke ske, saa maa Vilkaaret rigtignok være, at den Overenskomst, som bliver sluttet for Randers' Vedkommende, forhaabentlig i en nær Fremtid, ikke søges tilvejebragt andetsteds i Landet. Altsaa, man maa ikke søge at faa tilsvarende Arbejder i Vejle-Eggen, hvorved en Masse Arbejdere dernede kunde beskæftiges, iværksat paa de Vilkaar, som nu forhaabentlig tilvejebringes for Udførelsen af disse Arbejder i Randers-Eggen. Det er den Baggrund, som det ærede Medlem giver os i vore Bestræbelser for at skaffe Arbejde, og derfor er det, jeg siger til det ærede Medlem, at jeg tror, han kunde tjene de Interesser, som han paastaar at tjene, bedre ved at virke med til, at saadanne Tilstande kunde fjernes, end ved Udsendelsen af saa mange Ord, som det ærede Medlem i Dag har udsendt fra denne Plads.

Eller lad mig nævne et andet Eksempel, et Eksempel her fra Hovedstaden og et helt andet Arbejdsomraade, nemlig det keramiske Arbejde, Porcelænsfabrikationen. Der gaar desværre et betydeligt Tal af Arbejdere indenfor Keramisk Forbund ledige, saa mange, at dette Fag ogsaa faar ekstraordinær Understøttelse. Nu viser det sig i Oktober Maaned i Fjor, at der er Mulighed for at skabe gennem indenlandsk Produktion en Konkurrence til Importen af billigere Porcelæn, særlig til Hotel- og Restaurationsbrug. En saadan Produktion kunde man tænke sig optaget paa Porcelænsfabrikken „Norden“, hvor man ellers tilvirker teknisk Porcelæn, og Fabrikkens Ledelse sætter sig i Forbindelse med en Storimportør af den Artikel, her er Tale om, og faar sluttet en Kontrakt med ham, hvorigennem der aabnes Mulighed for at skabe et varigt Hjemmemarked og altsaa et øget Arbejde for Medlemmerne af Keramisk Forbund, saafremt Produktionsomkostningerne kunde bringes noget ned. Det var nemlig Vilkaaret, og for at opnaa dette indleder Direktøren Forhandling med Keramisk Forbund og stiller det Forslag, at Forbundet for Drejernes Vedkommende skulde

tillade, at en Del af denne Produktion udførtes af ikke-faglærte Specialarbejdere, væsentlig Kvinder, til en Pris, som laa noget under den for faglærte Arbejdere gældende. De vedkommende Arbejdere, Porcelænsdrejere, holder indenfor deres Afdeling en Generalforsamling, og de tiltræder det af Fabrikken „Norden“s Direktør stillede Forslag, dog paa Vilkaar, at man fik sikret sig mod, at Kvinder, som antoges ved denne Produktion, hvis de viste sig ubrugelige, fik Lov til at virke saa længe indenfor Faget, at de fik Adgang til Fagets Arbejdsløshedskasse og senere kunde belaste den. Dette Spørgsmaal faar man ordnet, og nu ligger altsaa i og for sig hele Sagen klar. Dette sker allerede i Oktober Maaned. Men pludselig rejser Hovedledelsen for Keramisk Forbund Krav om, at det maa ikke blive ved den Overenskomst, som var sluttet mellem Drejerne og Fabrikken „Norden“s Direktion, men der skal slutes videregaaende Overenskomst, for saa vidt angaar de til den keramiske Industri hørende almindelige Arbejdere, det vil sige de Arbejdsmænd paa vedkommende Fabrikspladser, som er beskæftiget ved Tilberedning af Porcelænsmasse, af Brændkapsler o. s. v., idet man henviser til, at disse Arbejdere skal have samme Løn paa Fabrikken „Norden“, hvor man tilvirker teknisk Porcelæn, som de har paa andre af A/S Bing & Grøndahls Virksomheder, hvor man tilvirker Brugsporcelæn. Nu er, vil ærede Medlemmer forstaa, Spillet gaaende, nu er man inde i endeløse Kævelier om en Øre til den ene Side og en Øre til den anden Side, og imedens udløber den Frist, som den vedkommende Storimportør havde sat for overhovedet at aftage Fabrikkens nye Produktion, og dermed er altsaa hele Sagen strandet. Endskønt man altsaa havde Udsigt til at faa et betydeligt Antal Arbejdere, som hidtil havde gaaet ledige, sat i Virksomhed — det var lovet fra Fabrikkens Side, at det skulde ske —, og endskønt man gennem Optagelsen af en saadan Produktion fik udvidet hele det Omraade, her er Tale om, paa en saadan Maade, at man kunde faa det Overtal af Arbejdere, som indenfor det keramiske Fag har vist sig at være til Stede, i betydelig Grad beskæftiget i den kommende Tid, saa lader man hele Sagen strande paa Forhandlinger om de nævnte Arbejdsmænd og deres Lønning, om den skulde øges med en Femøre eller ikke. Imidlertid kom paa dette Tidspunkt Sagen til min Kundskab, og jeg fandt, at det,